

2017

2018

Přejeme mnoho štěstí, radosti a lásky v roce 2018!

**„Sny a skutečnost dělí stejná vzdálenost
jako myšlenky a činy.“**

Delia Steinberg Guzmán

SOLIDARITA

**SYMBOLISMUS
RŮŽE**

**VĚDĚLI JSTE, ŽE...
BYLINKY**

n@ - BULLETIN

Filozofie pro život – č. 98 – 25. listopad 2017

Pokud je filozofie praktická, je formativní a pomáhá nám poznat a zlepšit sebe sama. Být filozofem je způsob života, který je spojen s nejušlechtlejšími cíli lidstva.

Praktické uskutečňování lidských hodnot vytváří model aktivní kultury, která využívá kvality každého člověka, rozšiřuje mentální obzor a otevírá se všem projevům ducha.

Dobrovolnictví je přirozeným projevem ducha jednoty se životem a lidstvem a projevuje se v praxi hodnotami, jako je obětavost, závazek a hledání společného dobra.

BRNO

www.akropolis.cz/brno

HRADEC KRÁLOVÉ

www.akropolis.cz/hradec

LIBEREC

www.akropolis.cz/liberec

OLOMOUC

www.akropolis.cz/olomouc

OSTRAVA

www.akropolis.cz/ostrava

PARDUBICE

www.akropolis.cz/pardubice

PLZEŇ

www.akropolis.cz/plzen

PRAHA

www.akropolis.cz/praha

ÚSTÍ NAD LABEM

www.akropolis.cz/usti

ZLÍN

www.akropolis.cz/zlin

www.akropolis.cz

Milí čtenáři,

snad všichni si přejeme být obklopeni blízkými lidmi, se kterými bychom mohli sdílet naši životní cestu. Během života opakovaně navazujeme různé vztahy; některé z nich jsou krátkodobé a jiné naopak mají dlouhé trvání. Řecký filozof Aristoteles řekl, že přítel je jedna duše ve dvou tělech. Když jsem se poprvé setkala s touto ideou, přimělo mě to k zamyšlení nad významem přátelství.

Etymologicky slovo *přítel* znamená *ten, kdo přeje dobro, kdo má rád*. Podle tohoto pojetí se přátelství opírá o schopnost mít druhého rád a chtít pro něj to nejlepší. Abychom mohli chtít pro druhého to nejlepší, musí na začátku existovat upřímná snaha navzájem se poznat a pochopit, počínaje poznáváním sebe sama. Tímto se dotkneme hloubky své vlastní duše, najdeme společné ideje a city, které překračují rozdílné charakteristiky pomíjivých emocí, názorů a zálib. Pocítíme jednotu našich duší, které si nejen přejí dobro pro druhého, ale chtějí ho uskutečnit i v činech.

Přátelství je neustálý úsměv, vždy podaná ruka, pohled plný pochopení, jistá opora, věrnost, která neselhává. Znamená více dávat než dostávat. Je to velkorysost a opravdovost. Je to poklad, který stojí za to, aby byl hledán a jednou nalezen, který stojí za to, aby byl udržován celý život jako předzvěst znovuzrození duší blíženců a jako příznivý stín věčnosti. (Delia S. Guzmán)

Takové přátelství můžeme nazvat filozofickým, neboť je pevně spojeno s tím nejlepším v nás, co jsme dokázali odhalit. A ze vzájemné důvěry a porozumění se vytváří jednota, kterou žádná nepřízeň nerozpojí.

Těšíme se na setkání s vámi na přednášce *Přátelství – most mezi dušemi* či na dalších námi pořádaných akcích

Eva Bímová

PODOBENSTVÍ

Kdysi dávno se mladý muž Jen chtěl stát učedníkem mistra Ťi. Nemyslel si však, že je jako učedníci, které už mistr měl. Jak se ale stát jedním z nich? Jednou se osmělil, a zeptal se učedníka Wanga, která kniha by z něj udělala mistrova učedníka.

Taková kniha není, zněla odpověď.

Jen byl zmatený. *Jak se ale stanu jeho učedníkem?*

To se ptáš mě? Wang se významně na Jena podíval.

Jen nechápal, tu však dostal nápad a vydal se přímo za mistrem Ťi. Našel ho v zahradě u růžových keřů, poklonil se a pravil:

Mistře, sice nejsem tak dobrý jako vaši učedníci, přesto vás chci požádat: smím se stát jedním z nich?

Mistr Ťi mu laskavě odpověděl:

Učedníci jsou jako tyto růže. Jejich květy jsou krásné, ale než rozkvetly, musel vypučet první klíček, pak začal rašit stonek, rozvíjely se první lístky a ano, přišly i první květy – těžce vydobyté plody našeho úsilí. Ty jsi, Jene, zatím mladá rostlinka, rozvíjíš svoje lístky a přitom obdivuješ květy, které mají jiní. Ale nezapomeň, že i oni bývali kdysi jako ty a stejně jako ty snili o květech. Největší úsilí pro získání květů musí vyvinout rostlina sama, a stejně tak i učedník získává své ctnosti hlavně vlastním úsilím, přestože mistr, stejně jako zahradník, může pomoci. Jsi na to připraven?

Ano, mistře.

Pak tedy vítej.

S ÚSMĚVEM JDE VŠECHNO LÉPE...

SMS

Chlapec pošle své dívce esemesku:

Prosím užívatelku, aby si mne vzala

Dostane odpověď:

Vážený zákazníku, pro tuto možnost nemáte na svém účtu k dispozici dostatek prostředků.

NEUSKUTEČNĚNÝ PŘESTUP

Syn přichází ze školy a říká otci:

Tati, jsi fotbalista, takže mě určitě pochopíš.

O čem to mluvíš, synku? ptá se otec.

Syn vysvětluje:

Prodloužil jsem si smlouvu s pátou třídou ještě o další rok.

SYMBOLISMUS RŮŽE

Růže byla iniciační květinou v různých náboženstvích. Je považována za emblém lásky, trpělivosti a přestavuje i krev a chráněné tajemství.

Tím, čím je pro východní tradici lotos, je pro tu západní růže. Mezi všemi květinami se k ní zde váže nejbohatší symbolika. Královnou květin byla zvána i před tisíci lety, protože představovala dokonalé ztělesnění krásy. Zároveň však připomínala i její pomíjivost a v přeneseném slova smyslu i krátkost života.

Řecká mytologie hovoří o božském původu růží. Vyrostly z kapek krve boha Adonida, jenž představuje životadárnou sílu přírody, která se neustále obnovuje. Růže se tak staly symbolem znovuzrození a lásky, která neumírá.

Druhou verzí původu je stvoření růže bohem Dionýsem, který ji zasvětil Afroditě, bohyni lásky. Účastníci slavností na počest boha Dionýsa, tzv. dionýsií, nosili na hlavách růžové věnce. To bylo spojeno také s přesvědčením, že růže zchlazuje horkost z vína a pomáhá zabránit vyzrazení tajemství, dokonce i v opilosti.

Růže je i v pozdějších dobách vnímána jako symbol mlčenlivosti. Pokud si lidé něco řekli sub rosa, pod růží, sdíleli to jen mezi sebou, pod slibem mlčení. Proto byly růžemi zdobené i zповědnice a z návštěv hradů a zámků si můžete vybavit růže, které zdobí středy stropů některých místností.

Ze starověkého Říma známe svátek Rosálie. Byl spojen s kultem mrtvých a slavil se mezi 11. květnem a 15. červencem.

Jako královna květin souvisí růže v křesťanství s Marií, s její čistotou a panenstvím.

Červená růže pak obecně představuje krev života, krev Adonida i krev Krista prolitou na kříži. Spojována je i s božskou láskou.

Růženec je rozšířená pomůcka při modlitbě. Latinsky je nazýván rosarium, což doslova znamená zahrada růží. Evokuje život, skutečný vnitřní život, a takto má inspirovat k rozjímání.

Růže má spojitost i s křížem života. Kříž porostlý růžemi je symbolem rosenkruciánů. Představuje život člověka, který přináší své ovoce a rozvíjí sebe sama. Dokonalost člověka představuje pětistá růže, kterou měl ve znaku rod Rožmberků.

V gotických katedrálách si můžeme všimnout typických kruhových rozet či růžic, v nichž můžeme spatřovat symbol duchovního rozměru života. Jsou spojovány se Sluncem a jejich kruhový tvar opět souvisí s dokonalostí.

Alchymie používá bílé a červené růže jako symboly některých fází alchymického díla. Pokud je růže zobrazována jako sedmístá, znázorňuje širší souvislosti v přírodě. Například je to sedm planet a jim odpovídající kovy, nebo postupné fáze vývoje k dokonalosti, a to i v rámci alchymického procesu, který tento vývoj urychluje.

Růže je tedy iniciací, láskou a skutečným životem, který má pro nás připraven mnohá tajemství. Ale zůstanou nám skryta, pokud si budeme přát život snadný a pohodlný. Jen zvládnuté obtíže a překonané překážky nás posouvají dál. Ne nadarmo se říká: *Není růže bez trní.*

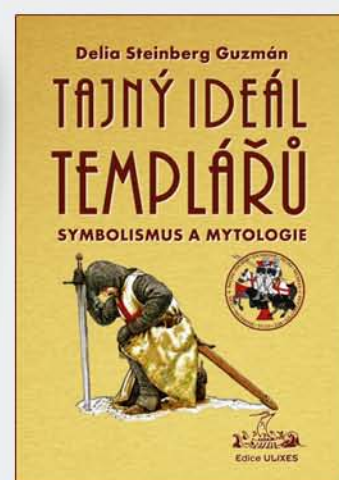
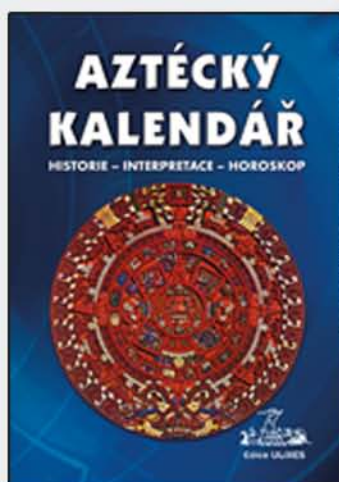
Ing. Pavel Kočič

...CO BYLO, JE A BUDE KRÁSNÉ

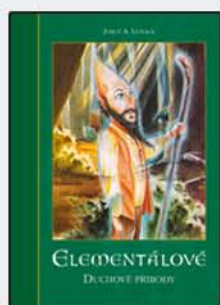
KRÁSNÉ VÁNOCE S KRÁSNÝM DÁRKEM

KNIHY A UNIKÁTNÍ ARCHEOLOGICKÉ NÁLEZY Z CELÉHO SVĚTA

Filozofie

Symbolismus

V našich sídlech nebo na www.vecnakrasa.cz

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

... nemocem, které nás vždy trápí na podzim kvůli zvýšenému chladu, vlhku a ubývajícímu slunečnímu svitu, můžeme sami čelit posílením naší imunity. Mnohé prostředky k tomu nabízí příroda, a tak si představíme několik užitečných bylinek.

... mezi nejznámější z nich patří třapatka nachová, *Echinacea purpurea*. Posiluje imunitní systém, používá se při chřipce, nachlazení, onemocnění dýchacích cest a virózách. Nejčastěji je k dostání ve formě tinktury, ale lze z ní připravit i čaj. K léčení ji využívali už severoameričtí indiáni, kteří její kořen žvýkali při bolestech různého původu a její šťávou potírali rány a místa po uštknutí hadem. Do Evropy se dostala až v 17. století.

... další podzimní léčivkou podporující naši odolnost je rakytník řešetlák, *Hippophae rhamnoides*. Používají se jeho plody, které obsahují velké množství vitamínů a také mnoho dalších cenných látek. Pomáhá při plicních i zažívacích potížích, hojí sliznice, rozpouští hleny, reguluje krevní oběh. Plody se konzumují čerstvé či sušené, dá se z nich připravit také čaj. Zvláštní zmínku zasluhuje rakytníkový olej, neboť je to doslova přírodní koncentrát vitamínů. Lze jej použít vnitřně, ale také na vnější regeneraci kůže při omrzlinách a popáleninách!

... sami si můžeme při podzimní procházce nasbírat plody růže šípkové, *Rosa canina*. Z nich si pak lze uvařit lahodný šípkový čaj nebo také připravit šípkový likér. Tato rostlina posiluje po všech stránkách starší osoby. Šípek zvyšuje obranyschopnost organismu, působí na dýchací systém, dodává energii a je močopudný, čímž přispívá k očištění.

SOLIDARITA

V dnešním světě, kde přibývá lidí, kteří potřebují materiální nebo duchovní pomoc, je solidarita často používaným slovem. Ale známe skutečně její význam, nebo jsme ho ztratili působením necitelnosti a lhostejnosti materiálního světa? Pochází z latinského slova *solidus* (pevný, celistvý) a ve středověku pojem *in solidum* vyjadřoval, že skupina lidí vystupuje před soudem a přijímá závazky „jako jeden muž“.

V dějinách se vnímání významu a projevo-
vání solidarity v rámci různých společností měnilo. Pokud se podíváme do minulosti, již staří Egypťané tvrdili, že všechna dobra, která vlastníme, jsou darem bohů a tím, že se o ně podělíme, vyjadřujeme bohům vděčnost. Solidarita v Egyptě existovala nejen na úrovni rodiny, ale i celé společnosti, a to ve formě aktivního milosrdenství. Z tohoto milosrdenství pak vyplynou další zásady jako například nerozsévat strach, nezneužívat sílu, neublížovat člověku, který neublížil nám, a nemít tvrdé srdce.

V učení Platonova žáka Aristotela se objevuje myšlenka solidarity vycházející z přátelství, které je možné jen mezi svobodnými občany polis. Jen ti jsou podle něho schopni rozeznat u jiného občana ctnosti, a pak vytvářet vztahy, které jsou prospěšné celé společnosti.

Vnímání solidarity v době křesťanství je vyjádřeno slovy *miluj bližního svého*, což znamená nezištnou, obětavou lásku, která je určena všem: známému i cizinci, příteli i nepříteli. V důsledku almužnické nauky Tomáše Akvinského dochází k nárůstu žebrařících lidí. Reakcí na to byla snaha teologů, například Jana Kalvína a Jana Husa, zdůraznit nejen

potřebu pomáhat bližním, ale také člověka vychovávat, aby se dosáhlo změny v jeho chování. Tento přístup k pomoci je stále aktuální. Nepopírá nutnost uspokojit základní potřeby člověka v nesnázích, ale poté je zapotřebí jej naučit, jak se o sebe postarat sám, případně mu dát k tomu prostředky. V této souvislosti je zajímavý příklad jedné nadace, která po ničivé vlně tsunami pomáhala lidem v jihovýchodní Asii, jimž nezůstalo vůbec nic. Po základní potravinové pomoci jim nakoupila lodě, aby mohli pokračovat ve svém tradičním způsobu obživy, rybaření, a byli tak opět soběstační.

Postupně se koncept bratrství dříve přítomný v náboženství přesouvá do světských společenství a začíná vznikat praktická potřeba právních norem, které by zajistily sociální jistotu občanům. Tak se přichází k solidaritě, která už není dobrovolným činem každého člověka, ale povinností plynoucí z nařízení státu ve snaze zajistit sociální pomoc potřebným.

Protože úspěšných i neúspěšných způsobů jak praktikovat solidaritu bylo mnoho, za jejich společný zdroj můžeme považovat vnitřní touhu člověka pomoci druhému v nouzi. Tato vnitřní touha pramení z poznání, které je ukryto hluboko v člověku, a o kterém mluví

starověká učení. Je to vědomí nesmrtelnosti lidské duše, která v sobě obsahuje božskou jiskru. Duše, která se dle Platona znovu snaží získat křídla, aby se mohla znovu vznést do světa idejí a přiblížit se bohu. Proto můžeme pohlédnout skrz vnější rozdíly, jako jsou chudoba – bohatství, žena – muž, černá – bílá..., a rozpoznat esenci člověka, která je nám společná. Pokud to dokážeme, možná se nám podaří spatřit i svět ve významu slova solidarita: celistvý. Svět bez krutosti, tyranie, vykořisťování, přetvářky, lži a necitelnosti. Svět, ve kterém se nebojíme pomáhat jeden druhému a zůstat dítětem plným nadějí.

MUDr. Jana Pelcmanová

KURZ SROVNÁVACÍ FILOZOFIE A PSYCHOLOGIE VÝCHODU A ZÁPADU

Tento kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu.

PROČ JE KURZ UŽITEČNÝ?

- Abychom lépe poznali sebe sama: etické otázky jednotlivce;
- Abychom do svého života vložili hloubku a nadčasovost;
- Abychom pochopili okolnosti, v nichž žijeme: hledání spravedlnosti ve společnosti, soužití mezi lidmi;
- Abychom byli hlavními tvůrci lepší budoucnosti: význam dějin pro pochopení současnosti a toho jak dnes žít a aktivně vytvářet budoucnost.

Součástí kurzu jsou cvičení rozvíjející důležité schopnosti člověka inspirovaná probíranými tématy.

TÉMATA KURZU

ČLOVĚK SÁM SE SEBOU – ZÁHADA ŽIVOTA

ČLOVĚK A JEHO PŘIROZENOST

TISÍCILETÁ INDIE

MOUDROST TIBETU

BUDDHISMUS

ČÍNA

EGYPT

ARISTOTELES

NEOPLATONIKOVÉ

ČLOVĚK A SPOLEČNOST – ČLOVĚK A SOUŽITÍ

PLATONSKÁ TRADICE

ŘÍM A OBČANÉ SVĚTA

FORMY USPOŘÁDÁNÍ SPOLEČNOSTI

ČLOVĚK V PRŮBĚHU DĚJIN – MÝTUS A DĚJINY

STARODÁVNÉ VĚDY

www.akropolis.cz

FILOZOFIE PRO ŽIVOT

Kurz filozofie a psychologie Východu a Západu

Kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu.

Utváří opravdový pramen inspirace pro člověka, který si klade velké otázky a čelí osobním a společenským výzvám života.

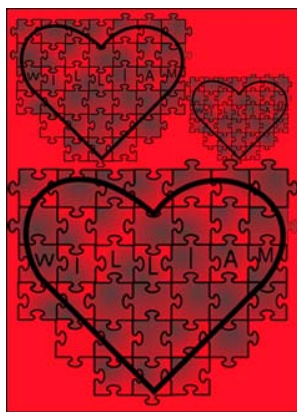
Je rozdělen do tří základních modulů: první se věnuje poznání o člověku samotném (Kdo jsem?), druhý jeho vztahu k ostatním lidem a schopnosti vzájemného soužití a poslední modul zkoumá stopy jednotlivce i lidstva napříč dějinami (Odkud přicházíme a kam směřujeme?).

PŘÁTELSTVÍ - MOST MEZI DUŠEMI

Přednáška

Člověk je bytostí, která ke svému štěstí potřebuje jiné lidi. Nejenom proto, abychom se necítili osamělí, ale i proto, abychom dali svému životu smysl, abychom měli pro koho a s kým žít. Jedna z podmínek naplněného života je možnost sdílet, která se rozvíjí mezi skutečnými přáteli. Přátelství je vztah rovný, překonávající hranice a potřeby těla a instinktů. Může mít různé úrovně, ale na té nejvyšší je to vztah duše s duší, přinášející oběma přátelům to největší bohatství důvěry, sdílení a jednoty.

EMOCE A INTELIGENCE

Přednáška

Stav našeho myšlení a cítění definuje, kým jsme a jak se v životě projevujeme. Filozofové i psychologové mluví o duši, psýše, jejíž rozvoj máme ve svých rukou. Můžeme ji usměrnit k nejvyšším citům a myšlenkám a být sami sebou, nebo se nechat vláčet okolnostmi a druhými lidmi. Můžeme své myšlenky a emoce nechat plynout a být jejich otroky, nebo se můžeme naučit nad nimi získat kontrolu kdykoliv budeme chtít nebo potřebovat. Tím je nejen můžeme ovládat, ale i formovat a rozvíjet. Sebeúcta a radost z toho, jaký život žijeme, se obvykle nedostaví sama, ale až tehdy, když jsme pány své duše.

PRAKTICKÁ RÉTORIKA

Kurz řečnického umění

Rétorika jako umění krásného a dobrého vyjadřování, jehož kořeny nacházíme v antice. Současné příručky prezentačních a komunikačních dovedností stále vycházejí z klasických rad Aristotela či Quintiliana nebo popisují dovednosti rétora velmi podobné rolím, jež vymezil už Cicero. Ale na rozdíl od dnešní doby, která někdy upřednostňuje krásnou formu, tyto autoři kladli velký důraz rovněž na kvalitní obsah, hluboké myšlenky i morální étos samotného řečníka.